

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: KE-8S/94/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200431
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľudevít Fafaľák
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2025:7020200431.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľudevíta Fafaľáka, členov senátu Mgr. Slavomíra Podhorského a JUDr. Zuzany Berežnej, v právnej veci žalobcu: MBL a. s., so sídlom Štefánikova 26, 040 01 Košice, IČO: 36 207 039, právne zastúpený: JUDr. Alena Rudohradská, advokátka, so sídlom Jantárová 30, 040 01 Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 971 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100627080/2020 zo dňa 06.03.2020, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného č. 100627080/2020 zo dňa 06.03.2020, ako aj rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 102730547/2019 zo dňa 26.11.2019 a vec v r a c i a Daňovému úradu Košice na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnu žalobou zo dňa 09.06.2020, doručenou Krajskému súdu v Košiciach dňa 11.06.2020, sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 100627080/2020 zo dňa 06.03.2020, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice (ďalej ako „správca dane“) č. 102730547/2019 zo dňa 26.11.2019 o určení rozdielu v sume nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie december 2014 v sume 5.540,46 eur. Žalobca sa tiež domáhal zrušenia rozhodnutia správca dane zo dňa 26.11.2019 a vrátenia mu veci na ďalšie konanie.

2. V súlade s § 3 ods. 3 písm. c) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Od 1.6.2023 je na konanie v predmetnej veci príslušný Správny súd v Košiciach (ďalej ako „správny súd“).

3. Podľa § 140 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj SSP), vo veciach toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už boli predmetom konania pred správnym súdom, v odôvodnení každého ďalšieho rozsudku správny súd poukáže už len na totožný rozsudok, prípadne stručne zopakuje jeho dôvody.

4. Správny súd v Košiciach ako príslušný správny súd už prejednal v inom konaní totožnú vec, týkajúcu sa toho istého žalobcu, totožného predmetu konania, a to v konaní vedenom pod sp. zn. KE-8S/75/2020, v ktorom išlo o vyrubenie rozdielu dane z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie máj 2014 v sume 14.400,00 eur.

5. Vzhľadom na to, že ide o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, u ktorého sa pri výkone daňovej kontroly za december 2014 vychádzalo z rovnakých dôkazov a podkladov ako v prípade daňovej kontroly za máj 2014 (celkovo daňová kontrola prebiehala za obdobie február až december 2014), správny súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z dôvodov uvádzaných v rozsudku správneho súdu sp. zn. KE-8S/75/2020 zo dňa 21.03.2024, pričom rozdiel spočíva len v tom, že v tomto prípade išlo o iné zdaňovacie obdobie, a to máj 2014, za ktorý bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 14.400,00 eur.

6. Len na doplnenie správny súd uvádza, že v tomto súdnom konaní, rovnako ako aj v konaní vedenom pod sp. zn. KE-8S/75/2020 z rozhodnutia žalovaného vyplynulo, že takmer všetky zistenia, na ktorých správca dane založil svoje pochybnosti, sa týkajú vzťahu deklarovaného dodávateľa a subdodávateľa (a ďalších, tomuto vzťahu predchádzajúcich článkov) a toku finančných prostriedkov medzi týmito spoločnosťami, na ktorých skutočnostiach v zmysle vyššie uvedených úvah nemožno založiť zamietnutie práva na odpočítanie dane. Pochybnosti správcu dane o tom, ako mohla subdodávateľská spoločnosť dodať tovar dodávateľskej spoločnosti, bez ďalšieho nepredstavujú dôvodné pochybnosti o dodaní tovaru dodávateľskou spoločnosťou žalobcovi. Z hľadiska hmotnoprávnych podmienok práva na odpočítanie dane vo vzťahu k obchodom žalobcu s dodávateľskou spoločnosťou totiž nie je relevantné, odkiaľ mala táto spoločnosť tovar, ale či táto spoločnosť tovar reálne (fakticky) dodala žalobcovi.

7. Tiež pokiaľ správca dane v rozhodnutí načrtnol alternatívny dodávateľský reťazec Slovakia East Trade, s.r.o. - FC LOKOMOTÍVA KOŠICE, a.s - GAMMA SYSTEM, s.r.o. – žalobca, tak toto zistenie samostatne nestačí na prijatie záveru, že právo na odpočítanie dane nemožno priznať (body 45, 47 a 49 rozhodnutia Vikingo Fövállalkozó). Rovnako nie je finančná správa oprávnená s negatívnym dôsledkom pre daňový subjekt vyhodnocovať racionalitu či hospodársku účelnosť zvoleného spôsobu usporiadania si podnikateľských aktivít, pokiaľ sa nejedná o vyslovene umelé konštrukcie zbavené hospodárskej reality s jediným cieľom dosiahnuť daňovú výhodu, ktorej poskytnutie by bolo v rozpore s cieľmi smernice 2006/112.

8. Totožný predmet tohto súdneho konania a súdneho konania vedeného pod sp. zn. KE-8S/75/2020 bol daný aj ťažiskovými dôvodmi, pre ktoré správca dane doposiaľ neformuloval také relevantné pochybnosti o formálnych, či materiálnych podmienkach práva na odpočítanie dane, ktoré by bolo možné považovať za dôvodné, a ktoré by dostatočným a presvedčivým spôsobom spochybňovali splnenie materiálnych podmienok pre odpočet DPH žalobcom. Rozhodnutia žalovaného a správcu dane tak vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia vo vzťahu k materiálnym a formálnym podmienkam práva na odpočítanie dane, ako aj z nesprávneho právneho posúdenia miery dôkazného bremena, ktorým bol žalobca v danom konaní zaťažený.

9. Vo vzťahu k faktúre č. 0192014 za dodanie tovaru spoločnosti MBL – MORAVIA s.r.o. do Českej republiky správny súd uvádza, že v zmysle ustanovení zákona o DPH, ktorý je výsledkom implementácie spoločnej úpravy systému DPH stanovenej v smernici o DPH (smernica Rady 2006/112/ES), je dodanie tovaru do iného členského štátu oslobodené od dane v štáte odoslania a zdanené v štáte nadobudnutia, ak je nadobúdateľom osoba identifikovaná pre daň v tomto členskom štáte. Účelom právnej úpravy zdaňovania intrakomunitárnych obchodov je zabezpečiť, aby dodávky tovaru v rámci územia Európskej únie podliehali DPH len v štáte určenia (spotreby). Podmienky oslobodenia od dane pri dodávkach tovaru do iného členského štátu upravuje vyššie citované ustanovenie § 43 ods. 1 zákona o DPH. V zmysle tohto ustanovenia je daňový subjekt povinný preukázať splnenie nasledovných hmotnoprávnych podmienok pre oslobodenie od dane (i) status osoby nadobúdateľa tovaru ako osoby identifikovanej pre daň v inom členskom štáte (resp. zdaniteľnej osoby - viď body 58 a 59 nižšie), (ii) prechod práva nakladať s tovarom ako vlastníkom na nadobúdateľa, ktorý v rámci transakcie koná v postavení zdaniteľnej osoby a (iii) fyzický pohyb - prepravu tovaru do iného členského štátu. Spôsob preukazovania dodania tovaru do iného členského štátu upravuje vyššie citované ustanovenie § 43 ods. 5 zákona o DPH. Pri aplikácii týchto ustanovení je pritom treba mať na zreteli ciele smernice o DPH a tiež jej interpretačné pravidlá vyplývajúce najmä z judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok NSS SR sp. zn. 1Sfk/1/2021 zo dňa 31.01.2023).

10. Intrakomunitárne dodanie tovaru – stavebného materiálu do iného členského štátu - Českej republiky odberateľovi MBL – MORAVIA s.r.o. preukazoval žalobca nasledovnými dokladmi: faktúra a potvrdenie prevzatia tovaru odberateľom. Podľa tvrdenia žalobcu mal byť tovar prevážaný motorovým vozidlom

evidenčné číslo A.. Žalobca v odpovedi na výzvu správcu dane tvrdil, že prepravu zabezpečoval odberateľ a v následnom vyjadrení deklaroval, že prepravu vykonal on sám. Motorové vozidlo A. je vozidlom s hmotnosťou do 3,5 t, preto nepodlieha povinnosti registrácie v elektronickom mýtnom systéme. Správca dane nespochybnil samotnú existenciu tovaru a jeho vlastníctvo žalobcom, preto považoval predmetné dodanie tovaru za dodanie tovaru v tuzemsku.

11. Správca dane sa s argumentáciou a dôkazmi predloženými žalobcom náležite nevysporiadal a svoj záver oprel takmer výlučne o zistenie, že žalobca a odberateľ sú personálne prepojené spoločnosťami a žalobca nepredložil žiaden dôkaz o preprave tovaru do iného členského štátu, samotnú existenciu tovaru a jeho vlastníctvo žalobcom správcu dane nespochybnil.

12. Žalobca k uvedeným zisteniam tvrdil, že vo vyrubovacom konaní predložil správcovi dane prílohu k faktúre 0192014, a to potvrdenie o prijatí tovaru v EÚ, ktoré obsahovalo meno vodiča motorového vozidla, evidenčné číslo motorového vozidla, ktorým sa uskutočnila preprava tovaru do iného členského štátu EÚ. Tovar uvedený na faktúre číslo 0192014 bol prevážaný motorovým vozidlom A., ktoré nebolo povinné sa registrovať v mýtnom systéme. Žalobca na výzvu správcu dane predložil aj knihu jásd vozidla A. za december 2014, v ktorej je dňa 05.12.2014 deklarovaná preprava pre spoločnosť MBL – MORAVIA s.r.o., a tiež predložil zmluvu o nájme dopravného prostriedku platnú od 01.01.2014, na základe ktorej bolo motorové vozidlo A. prenajaté od 01.01.2014 spoločnosti MBL – MORAVIA s.r.o., správca dane taktiež vyzval žalobcu na predloženie faktúry za prepravu vykonanú pre spoločnosť MBL – MORAVIA s.r.o., žalobca túto faktúru nepredložil, nakoľko cena za dopravu mala byť zahrnutá v cene dodávaného tovaru.

13. Pokiaľ ide o jednotlivé zistenia správcu dane, správny súd nespochybňuje, že tieto sú spôsobilé založiť isté pochybnosti o splnení hmotnoprávných podmienok pre oslobodenie od dane. Nemôžu však viesť k tomuto záveru automaticky, bez súčasného vysporiadania sa s tvrdeniami a dôkazmi predkladanými žalobcom a bez dôkladného vyváženia závažnosti dokladov a dôkazov predložených žalobcom na jednej strane a spochybňujúcich dôkazov správcu dane na strane druhej. V zmysle konštantnej judikatúry totiž platí, že „Ak správca dane má pochybnosti o tvrdeniach daňového subjektu a predložené dôkazy nemieni akceptovať, potom je povinný túto skutočnosť taktiež doložiť dôkazmi, ktoré tvrdenia daňového subjektu jednoznačne vyvracajú, pričom dôkazy správcu dane musia mať minimálne rovnakú výpovednú schopnosť, závažnosť a vierohodnosť ako dôkazy predložené daňovým subjektom.“ (nález Ústavného súdu SR IV. ÚS 569/2022-33 zo dňa 07.02.2023). V prejednávanej veci správca dane nijaké hodnotenie výpovednej schopnosti, závažnosti a vierohodnosti tvrdení a dôkazov predložených žalobcom so zisteniami a dôkazmi zadováženými správcom dane nevykonával, resp. do svojho rozhodnutia neobsiahol.

14. Správny súd v ostatných bodoch poukazuje na rozsudok sp. zn. KE-8S/75/2020 zo dňa 21.3.2024 správneho súdu, s ktorého odôvodnením sa stotožnil.

15. Vzhľadom na uvedené skutočnosti správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 100627080/2020 zo dňa 06.03.2020, ako aj rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 102730547/2019 zo dňa 26.11.2019 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

16. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 167 a nasl. SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Správneho súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 30 dní od jeho doručenia na Správny súd v Košiciach. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak:

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.